

ΝΕΑ ΕΡΕΥΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 6

Έν Χανίοις τῆ 5 Ιανουαρίου 1910—ΤΡΙΤΗ

ΑΡΙΘ. 621

Η ΟΥΣΙΜΟΣ εξέγερσις τῆς εὐαισθησίας τῆς Πύλης διὰ τὴν ὀρκωμοσίαν τῆς τρίτης μετὰ τὸ κήρυγμα τῆς Ἐνώσεως Κρητικῆς κυβερνήσεως ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων δὲν νομιζομεν ὅτι δύναται νὰ ἔχη ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἡμετέρου ζητήματος. Ὁ τύπος τοῦ ὑπὸ τῆς νέας Ἐπιτροπῆς δοθέντος ὄρκου περιλαμβάνεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ καθεστῶτος τοῦ ὁποῖον ἀφῆκαν αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις ἐν Κρήτῃ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀπέσπυρον ἐκ τῆς Νήσου τοὺς στρατιώτας τῶν. Καὶ ἐκήρυξαν μὲν αἱ Προστ. Δυνάμεις ὅτι τὸ καθεστῶς τοῦτο δὲν εἶναι ὀριστικόν διὰ τὴν Κρήτην, διὰ τῆς τελευταίας ὁμοῦ πρὸς τὴν Πύλην ἀπαντήσεως τῶν ἐπὶ τῆς διακοινώσεως, ἣν εἶχεν ὑποβάλει αὐταῖς, εθεώρησαν ἀναγκαίαν τὴν παράτασιν αὐτοῦ μέχρι τῆς στιγμῆς ἣν θὰ κρίνωσιν εὐθετον ὅπως κανονίσωσιν ὀριστικῶς τὸ κρητικὸν ζήτημα. Εἶναι δὲ τόσον πρόσφατος ἡ διακήρυξις τῶν Προστ. Δυνάμεων, ὥστε δὲν πιστεύομεν ὅτι κατὰ τὸ ἀπὸ ταύτης διαρρηθῆσαν βραχὺ χρονικὸν διάστημα ἐξέλθον οἱ λόγοι οἵτινες κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐπιβάλλουσι τὴν ἀναβολὴν τῆς ὀριστικῆς λύσεως τοῦ ζητήματος. Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι ἡ νέα διαμαρτυρία τῆς Πύλης ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὀρκωμοσίας τῆς νέας Κρητικῆς κυβερνήσεως δὲν θὰ ἔχη ἄλλο ἀποτέλεσμα παρά τὸ νὰ αὐξήσῃ κατὰ ἐν τὰ ἔγγραφα τῶν ἀρχείων τῶν ὑπουργείων τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας καὶ τῶν Δυνάμεων πρὸς ἃς ἀπηυθύνθη αὕτη.

Η ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΣ ἣτις κατέλαβε μερίδα τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου ἐξ ἀφορμῆς τοῦ μετὰ τὴν Ἀθηνῶν ταξιδίου τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Βενιζέλου ἦτο ἐντελῶς δυσανάλογος πρὸς τὴν πραγματικὴν σημασίαν τοῦ ταξιδίου τούτου, ἀποδεικνύει δὲ ἀκόμη μίαν φοράν πρὸς ταῖς τόσας ἄλλαις ὅτι τὸ πλεῖστον τῆς ἀθηναϊκῆς δημοσιογραφίας εἶναι ἀδιορθῶτως ἐπιπόλαιον καὶ δὴ εἰς βαθμὸν ἀπελπιστικόν. Οἱ ρεπορτερσκοὶ τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, οἵτινες θεωροῦσι καθήκον τῶν νὰ δημιουργῶσι θόρυβον καὶ περὶ τὰ μᾶλλον ἀσήμαντα ἐπεισόδια ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ διαγείρωσι τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινωνίας καὶ ἐπιτυχάνωσιν οὕτω μεγαλειτέραν κυκλοφορίαν, ἣτις συνεπάγεται ἀναγκαιῶς καὶ μείζονας εἰσπράξεις, ἐκρίναν ἐκμεταλλεύσιμον ἐν ἀπλοῦστατον ταξιδίον καὶ προσεπάθησαν νὰ ἀποδώσωσιν εἰς αὐτὸ σκοποῦς μυστηριώδεις ὄσον καὶ τερατώδεις καὶ ἀπαραδέκτους ὑπὸ τῆς κοινῆς λογικῆς καὶ τῆς κοινοτέρας φρονήσεως. Τὸ φαινόμενον αὐτὸ, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει μίαν μερίδα τῆς ἀθηναϊκῆς δημοσιογραφίας, προκαλεῖ παρ' ἡμῖν λυπηρὰ συναίσθηματα, ὅταν ἀναλογιζώμεθα ὅτι ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων αὐτῶν διαπαιδαγωγεῖται ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν αὐτῶν διαμορφῶνται καὶ καθοδηγεῖται ἡ κοινὴ γνώμη παρ' αὐτῶν. Φρονοῦμεν

ὅτι ἐνὸςφ ὑπάρχει δημοσιογραφία τὸσον ἐπιπόλαιος εἰς τὰς Ἀθήνας, εἶνε δὲ ἀδύνατον ὑπὸ τὸ κράτος τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν νὰ τεθῆ φέρον εἰς τὸ ἀπύλωτον στόμα τῆς, πᾶσα ἀνόρθωσις εἶναι ἀδύνατος, καὶ ὅλαι αἱ προσπάθειαι αἱ τεινοῦσαι εἰς βελτιωσιν τῆς καταστάσεως εἶναι καταδικασμέναι εἰς οἰκτρὸν ναυάγιον. Διότι σοβαρὰ μεταρρυθμιστικὴ ἐργασία προϋποθέτει λαὸν ἱκανὸν νὰ τὴν ἀποδεχθῆ, νὰ τὴν χωνεύσῃ, νὰ τὴν υιοθετήσῃ, διὰ νὰ καταστῇ δὲ τοιοῦτος ὁ λαὸς πρέπει νὰ μορφωθῆ πρότερον πολιτικῶς. Ἀλλὰ λαὸς ὅστις εἶναι καταδικασμένος νὰ ἀναγινώσκῃ κατὰ πᾶσαν πρωίαν, τὰς παιδαριώδεις ἐπιπολαιότητας ἐκείνων εἰς οὓς εἶναι παραδεδωμένος ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ σοβαρὸς, καὶ ἡ κοινὴ γνώμη παρ' αὐτῶν αἰωνίως θὰ παραδέρνῃ ἀνεργάστως, μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας καὶ τῆς αὐτῆς ἀκρισίας δεχομένη σήμερον ὅ,τι αὔριον θὰ ἀπορρίψῃ, διὰ νὰ τὸ ἐγκολπωθῆ ἴσως πάλιν τὴν μεθαύριον ἐπίσης ἀνεξετάστως. Καὶ ὅταν τις λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη τῆς πρωτεύουσῆς ἐνὸς κράτους ἀσχετὴ τὴν ἰσχυροτάτην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς διεθνήσεως τῶν κοινῶν καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἐπαναστάσις ἣτις τόσον ἀποτελεσματικῶς ἐδράσε καὶ τόσον εὐεργετικῶς ἐπέδρασεν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ δυναθῆ μέχρι τέλους νὰ εὐδοκίμησῃ, ἐὰν δὲν περιλάβῃ εἰς τὴν σφαίραν τῶν χρηζόντων ἀνορθώσεως καὶ τὸν τύπον, ὅστις διὰ τῶν ἀμερικανικῶν του γίνεται πλειστάκις πρόξενος μεγάλων κακῶν εἰς τὴν χώραν. Καὶ χωρὶς νὰ προσβληθῆ τὸ πολὺτιμον δικαίωμα τῆς ἐλευθεροτυπίας εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ ἀνόρθωσις τοῦ τύπου, ὅταν ἡ ἀσχετοσύνη τοῦ τύπου τούτου τεθῆ ὑπὸ βροῦς ἀναλόγους τῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ, ἐγγυωμένους δὲ καὶ ἀσφαλιζόντας τὴν ἐπὶ κοινῇ ὠφελείᾳ διαχείρισιν αὐτοῦ. Δυστυχῶς ἐνφ' ὅσον περὶ ὧν προενόησεν ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος ἐλησμονῆσεν τὸ σοβαρώτατον τοῦτο ζήτημα.

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» ἐδημοσίευσεν δύο ἀνακοινώσεις μίαν ἐκ Τουρκικῆς καὶ μίαν ἐξ Ἑλληνικῆς διπλωματικῆς πηγῆς, περὶ τῆς ὁμοῦσεως τῶν πραγμάτων τῆς ἐπελευθέρσεως ἐκ τοῦ ὅτι ἡ νέα Κρητικὴ Κυβέρνησις ὡμοσε τὸν ὄρκον τῆς πίστεως εἰς τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων. Ἡ πρώτη ἐκ Τουρκικῆς διπλωματικῆς πηγῆς ἀνακοίνωσις, δημοσιευθεῖσα τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ, εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, οὐδαμῶς καὶ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θ' ἀνεχθῆ ὅπως Κρητικὴ Κυβέρνησις ὁμνήσῃ τὸν ὄρκον τῆς πίστεως εἰς ἄλλον ἢ τὸν Σουλτάνον. Ἡ Πύλη θ' ἀπαγορεύσῃ ἐπιγόντως τὴν ἀπομίμωσιν τῆς ἐξῆς Κρητικῆς τριανδρικῆς Κυβερνήσεως. Τότε μόνον ὅταν ἀπομακρυνθῆ ἡ Κυβέρ-

νησις, αὕτη εἶνε δυνατὴ συνενόησις οὐχὶ πρότερον. Ἄν ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις προσελάμβανε διάφορον στάσιν θὰ ἐγένετο ἐντεῦθεν ἡ ὑπόνοια ὅτι θεωρεῖται οὐκ ὀρθῶς τὴν προσάρτησιν τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς συντελεσθεῖσαν. Ἡ Πύλη δὲν ἔχει τὴν πρόθεσιν νὰ παρασκευάσῃ δυσχερεῖς τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει ἣτις εὐρίσκειται εἰς δύσκολον θέσιν. Κατ' ἀνάγκην ὁμοῦ ἀρκεῖ νὰ ἐπιμένῃ ἰπατοῦσα ὅπως ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Κρήτῃ διατελοῦσι σεβαστὰ καὶ ὑπὸ τῶν προστατιδῶν Δυνάμεων ἀνεγνωρισμένα κυριαρχικὰ δικαιώματα τοῦ Σουλτάνου. Τουρκικὴ Κυβέρνησις, ἣτις δὲν θὰ ἀντέτασεν τὴν ἀσθενεστάτην ἀνίστασιν πρὸς τὸ νέον διαβήμα τῆς Κρητικῆς Κυβερνήσεως, δὲν θὰ ἤδύνατο ἐπὶ μακρὸν νὰ παρμείη ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, διότι θὰ ἐσκιρνοῦτο εὐθὺς ὑπὸ τοῦ κρατοῦντος ἐν τῷ πληθυσμῷ καὶ τῷ στρατῷ αἰσθημάτων ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, αἰσθημάτων τῶσον ζωηρῶς ἐκδηλουμένων καὶ ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ τύπου... Τὸ διαβήμα τῆς Κρητικῆς Κυβερνήσεως σημαίνει ἀπειλῆσιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης, καὶ διὰ τοῦτο αἱ προστατίδες Δυνάμεις, αἰτινε πρὸ βραχέος, ἐτι χρόνου ἐπεπέθεσαν ἐνεργῶς ὑπὲρ τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τοῦ Σουλτάνου καὶ ἐκνήρυχθησαν κατὰ πάσης παραβάσεως τοῦ καθεστῶτος ἐν Κρήτῃ, θὰ τεθῶσι βεβαίως πρὸς τὸ μέρος τῆς Τουρκίας ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει τῆς ἐπαναστατικῆς ταύτης πράξεως τῶν Κρητῶν.

Ἡ δευτέρα, ἐξ Ἑλληνικῆς πηγῆς ἀνακοίνωσις, δημοσιευθεῖσα τῇ Δευτέρᾳ, εἶχεν εἰς ἐξῆς: «Τῷ ὄρκῳ τῆς νέας ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Κρήτης εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἑλλάδος ἀποδίδεται ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας περισσοτέρα σημασία ἢ ὅσην ἀξίζει κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἀντίληψιν. Εἶνε γενικῶς γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1908 ἔχει δημοιουργηθῆ ἐν Κρήτῃ μεταβατικὸν στάδιον, ὅπερ συναποτελεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς γεγονότων. Οἱ Κρητῆς ἐκήρυξαν τὴν ἑνωσιν τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Κρητικὴ Κυβέρνησις ὁρκίσθη πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Συνελεύσειν τὸν ὄρκον ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ πάντες οἱ δημόσιοι λειτουργοί. Εἰσῆχθη τὸ Ἑλληνικὸν δασμολόγιον διὰ τὴν Κρήτην (ἐπὶ τῶν γραμμικοῦσὶν ἡμιονεῦσιν) τὸ ὄνομα «Ἑλλάς», καὶ διὰ τὴν δικαστήρια ὁρίσθη ὡς ἀνώτατον ἐφετεῖον ὁ ἐν Ἀθῆναις Ἄρειος Πάγος, Κρητικὰ σημαῖε καὶ Κρητικὰ νομίματα εἶνε ἤδη ἀπὸ δώδεκα ἐτῶν εἰσηγμένα ἐν Κρήτῃ. Αὐταὶ λοιπὸν εἶνε αἱ μεταβολαὶ ἃς οἱ Κρητῆς ἔχουσιν εἰσαγάγῃ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ταυτοχρόνως τῇ ἀνακρῶσει τῆς Ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἣν ὁμοῦ ἔνωσιν, ὡς γνωστὸν, ἡ Ἑλλάς δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναγνωρίσῃ. Μετὰ τὰ γεγονότα ταῦτα ὁ μέχρι Ὀκτωβρίου τοῦ 1908 ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, τῇ ἐγκρίσει τῶν προστατιδῶν Δυνάμεων διορισθεῖς Ὑπουργὸς Ἀρμοστής, κύριον Ζαΐμη, κατέλιπε τὴν νήσον... Τοῦτο εἶνε τὸ σημερινὴν καθεστῶς ἐν τῇ νήσῳ, καὶ δυνατὴ τις νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ μόνον νέον ἐν τῇ καθεστῶτι τούτῳ εἶναι τὸ ἐπέλθον συνέπεια τοῦ γεγονότος, ὅτι αἱ προστατίδες Δυνάμεις κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ παρελθόντος, ἔτους ἀπέσπυρον τὰ στρατεύματα τῶν ἐκ τῆς Κρήτης. Τὸ ζήτημα τῆς ὑφώσεως τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας ἐπὶ τοῦ φρουροῦ τῶν Χανίων δὲν ἐπέσεν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον 1908 δημοιουργηθέντος καθεστῶτος, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐκήρυξαν αἱ προστατίδες Δυνάμεις τὴν καταβίβασιν τῆς σημαίας. Συνεπεία τοῦ ἐ-

πεισοδίου τούτου ἐπῆλθεν εἴτα καὶ ἀλλαγὴ εἰς τὴν Κρητικὴν Κυβέρνησιν, καὶ τὸ νέον Κρητικὸν Ὑπουργεῖον ὁρκίσθη τότε πάλιν ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος τὸν νενομισμένον ὄρκον χωρὶς αἱ προστατίδες Δυνάμεις ἢ ἡ Τουρκία νὰ ἐγείρωσιν ἀντιρρήσεις ἢ διαμαρτυρίας... Αἱ προστατίδες Δυνάμεις ἐπανειλημμένως ἐδήλωσαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, πρὸς τὴν Τουρκίαν, καὶ πρὸς τοὺς Κρητῆς, ὅτι θὰ διετηρήσωσιν ἀμετάβλητον τὸ περιγραφέν καθεστῶς, μέχρι οὐ ἐπέλθῃ κατ' ἀλλήλοσιν κερὸς πρὸς ὀριστικὴν διακανόνισιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. Μόλις προχθὲς ὁ Γάλλος Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Πισσὸν ἐποιήσατο ἐν τῇ Γαλλικῇ βουλῇ τὴν δήλωσιν ὅτι τὸ ἐν Κρήτῃ καθεστῶς θὰ ἐξακολουθῆσῃ ἀκόμη διατηρούμενον, χωρὶς νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐπιθυμίαι οὐοδῆποτε μέρους... Τῇ εἰκοστῇ Δεκεμβρίου συνήλθε πάλιν ἡ Ἐθνικὴ Συνελεύσις. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ παρητήθη καὶ νέα Κυβέρνησις συνέστη, τὴν φέρων ταύτην ἐκ τριῶν συνισταμένων μελῶν, οὐχὶ δὲ, ὡς μέχρι τοῦδε, ἐκ πέντε. Τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον λοιπὸν ὡμοσεν, ὡς αἱ δύο πρότεροι Κυβερνήσεις, τὸν ὄρκον ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ὅπερ οὐδεμίαν μεταβολὴν ἐπήνεγκεν εἰς τὸ καθεστῶς. Εἶνε λοιπὸν δύσκολον νὰ ἐννοήσῃ τις δικτὶ ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας, προβάλλεται ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις οὐδαμῶς καὶ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θ' ἀνεχθῆ νὰ ὁμνήσῃ ἡ Κρητικὴ Κυβέρνησις τὸν ὄρκον τοῦ ὑπουργήματος (οὐχὶ τὸν ὄρκον πίστεως) εἰς ἄλλον πλὴν τοῦ Σουλτάνου. Τοῦτο ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἠνέχθη μέχρι τοῦδε χωρὶς νὰ διτῶν ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ ὄρκου τῆς Κρητικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπειλῆσιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης καὶ χωρὶς νὰ τεθῶσι πρὸς τὸ μέρος τῆς Τουρκίας αἱ προστατίδες Δυνάμεις ἐνεκα τῆς πράξεως ταύτης.»

Η ΓΝΩΜΗ ΤΩΝ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΚΥΚΛΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΝ

Τὸ τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης πρὸς τὸν «Νέον Ἑλ. Τύπον» ἀνεκοίνωσεν τῇ Κυριακῇ τὴν ἀγνώμην τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν Κρητικῶν πραγμάτων ὡς ἐξῆς: «Ἐν τοῖς κύκλοις τῆς Κοσουλτάς (Ὑπουργεῖου τῶν Ἐξωτερικῶν) λέγεται ὅτι ὁ ὄρκος τῆς πίστεως, ἣν οἱ νέοι ὑπουργοὶ τῆς Κρήτης ὡμοσαν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, δὲν πρέπει νὰ ἐκπλήτῃ μηδὲν. Τὸν ὄρκον τούτον ὡμοσαν πάντι αἱ πρότεροι κυβερνήσεις ὑπὸ τὸν αὐτὸν τύπον, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ εἴρῃ τὴν λύσιν τοῦ τῆς ζητήμα αἰς προσεχρήσεως. Αἱ προστατίδες Δυνάμεις πιστεύουσιν ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀπονεμηθῆ οὐδεμία σπουδαίωσις εἰς τὰς πλατωνικάς ταῦτας ἐκδηλώσεις. Λέγουσιν (οἱ ρηθέντες κύκλοι) ὅτι θὰ ἦτο ἀσκοπον καὶ οὐχὶ φρόνιμον ἡ ἐξερεθίσθαι τὰς πνεύματα καὶ τὰς διαθέσεις τῶν Κρητῶν, ἐφ' ὅσον μένουσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοιούτων ἐκδηλώσεων. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις τῆς Κρήτης γινώσκει ὅτι αἱ προστατίδες Δυνάμεις δὲν θὰ ἐπιτρέψουν ὑπέρβασιν τῶν κεκορηγημένων αὐτῇ ἐξουσιῶν, ἐν ἀνάγκῃ δὲ πρὸς πρόληψιν χειροτέρων συμβαμάτων, θὰ καταλάβωσιν ἐκ νέου τὴν νήσον διὰ τῶν στρατευμάτων τῶν.»

Εἰς τὸ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕῖΟΝ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΡΕΥΝΗΣ» ἐκτελεῖται πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία